

'Delen is vermenigvuldigen'

Ik kom uit een groot gezin.

Dat betekent dat er nogal eens wat te vieren valt.

Nu is het een traditie dat het feestvarken een herinnerings-album ontvangt.

Aan ieder familielid wordt gevraagd een A-viertje te maken

met daarop een wens, een gedicht, een tekening, of iets dergelijks.

Het mooie daarvan is, vind ik, dat je op deze manier gedwongen wordt
je af en toe eens te verdiepen in een ander.

Wel moeilijker en tijd-roverder dan even een kaartje of een cadeautje kopen...
dat wel.

Sommigen van ons zijn heel creatief en bedreven in het maken van zo'n blad,
anderen kost het veel moeite en inspanning.

Zo ook onze dochter.....

Zij vond hier echter iets op.

In de boekenkast vond ze een bundeltje met gezegden
en daarin trof ze de volgende woorden aan:

"Geluk dat je deelt, vermenigvuldigt zich....."

Ze vond het prachtige woorden,

en vele malen achtereen gebruikte ze die tekst voor dat bewuste A-viertje.

Menige oom en tante, neef of nicht, heeft deze spreuk dan ook in zijn album
aangetroffen.

Delen = vermenigvuldigen.

D.w.z. eerst delen..... dan volgt het vermenigvuldigen vanzelf.

Zonder dat onze dochter het wist, schreef ze hiermee bijbelse taal.

Delen = vermenigvuldigen.....

Dat is anders dan we vroeger op school leerden.

Daar was het: 'Mijnheer Van Dalen wacht op antwoord.'

Eerst vermenigvuldigen, dan pas delen.

Zo gaat dat in de wereld van de cijfers.

het vermenigvuldigen vooraf aan het delen,

Eerst moeten we zelf vermeerderen wat we hebben -
en dan pas delen we.

*Tegenwoordig leren de kinderen het trouwens anders:
nu luidt het ezelsbruggetje::
Vader droomt over Afrika).....*

*We gaan met onze tijd mee:
het gevoel en de fantasie mogen ook weer een plaats in ons denken.
Maar ook dan blijft de regel hetzelfde:
eerst vermenigvuldigen en dan pas delen.*

Jezus draait het om!
Bij Hem gaat het delen vooraf aan het vermenigvuldigen.

Wanneer de discipelen terugkeren van hun reis
en verslag hebben gedaan van alles wat ze onderweg hebben meegemaakt,
nodigt Jezus hen uit om samen met Hem op een eenzame plaats uit te rusten.
Hij leert zijn leerlingen om zich op tijd terug te trekken,
zich te bezinnen en te bidden, en ook,
om rust te nemen om op tijd te eten.
Maar de mensen die Jezus nodig hebben,
komen hen weer achterna.
Vandaar dat Jezus met zijn leerlingen wegvaart in een schip.
De menigte nieuwsgierigen en hulp-zoekenden is echter niet te houden.
Te voet gaan ze naar de plaats waar Jezus aan wal zal komen
en zo'n haast hebben ze dat ze er nog eerder zijn dan Jezus.

Als Jezus hen ziet krijgt Hij medelijden met de mensen die hem opwachten.
Hij wordt 'met ontferming bewogen' staat er.
Dat woord 'ontferming' is bij ons geen spreektaal,
daarom staat er in de nieuwe vertaling: dat Jezus medelijden met hen kreeg.
Maar dat is te zwak uitgedrukt.
Het gaat om een diepe emotie.
Het zien van die grote menigte nieuwsgierigen en hulpzoekenden
raakt Jezus tot in zijn 'ingewanden',
tot in het diepst van zijn hart.
Ze zoeken hulp, steun en troost,
waar dat maar te vinden is.
Wanhopig en verdwaasd lopen ze achter iedereen aan
die hen een sprankje hoop biedt.
Vandaag is Jezus hun bron van inspiratie,
maar morgen kan het al weer iemand anders zijn.
Al die mensen zijn te beklagen,
ze zijn als schapen zonder herder, die rusteloos rondlopen.

Wanneer Jezus met ontferming bewogen is, dan lijkt Hij op God.

*Vorige week las ik een boekje over de Godsnaam,
In het Hebreeuws wordt die aangegeven met vier hoofdletters: JHWH.*

*Meestal wordt dit vertaald met 'Ik ben, die Ik ben'.
De schrijver van dit boekje had het anders gedaan.
Hij maakte er vier 'Nederlandse hoofdletters van: BNLA:
die staan voor: Betrouwbare Nabijheid - Liefdevolle Aanwezigheid.
Hiermee gaf hij aan hoe God voor mensen ervaarbaar is.*

Ik vond dit bijzonder, en daarom geef ik het u graag door.

Jezus is God,

even betrouwbaar nabij en even liefdevol aanwezig.

In het verhaal van vanmorgen is Hij als God,

die zich als een liefdevolle Vader ontfermt over zijn kinderen.

Hij is als de herder uit Psalm 23.

Naar grazige weiden zal Hij de menigte voeren,

daar in het groene gras zal het hun aan niets ontbreken

en mogen ze tot rust komen.

Jezus gaat hen eerst onderwijzen.

brood voor het hart..... deelt Hij uit.

Hij vertelt hen over het koningschap van God.....

Dat wil zeggen hoe het er in de wereld aan toegaat,

als mensen God als het Hoogst Goede wat er in het leven is, gaan ontdekken,

en vervolgens volgens dit Hoogste Goed aan het werk gaan.

Dan zullen

- de armen gelukkig zijn, want voor hen is het Koninkrijk van God;
- wie treuren, zullen getroost worden;
- de zachtmoedigen, zullen de aarde in bezit krijgen;
- aan de barmhartigen, zal barmhartigheid worden bewezen.

Al lerend, verschaft Jezus de mensen geestelijk voedsel,

brood voor het hart, hoop voor de toekomst,

zodat ze gesterkt en bemoedigd worden.

Maar Jezus vergeet ook het brood voor de maag niet!

Als het laat geworden is

en de leerlingen de mensen weg willen sturen

zodat ze nog brood kunnen gaan kopen voordat het donker is,

is Jezus het niet met hen eens.

In plaats van de mensen weg te sturen,

geeft Hij zijn discipelen de opdracht hen te eten te geven.

Die staan versteld:

alsof zij in staat zouden zijn deze hele menigte van voedsel te voorzien?!

Dan vraagt Jezus zijn leerlingen

om in te zamelen wat de mensen bij zich hebben..

De ontferming waarmee Jezus bewogen is,
maakt de mensenmenigte niet tot slachtoffer.
Hij wijst hen juist op hun verantwoordelijkheid.
Hij vraagt hen:
"Alles wat je hebt, hoe weinig het ook is,
stelt dat ter beschikking voor het welzijn van de hele groep."
Dat vraagt om vertrouwen:
het weinige dat je hebt ook nog afstaan?!
Laat staan het véle dat je hebt!
Dat blijkt in de praktijk nog veel moeilijker te zijn.

De totale opbrengst is: vijf broden en twee vissen.
Zeven in totaal.
En straks, als iedereen - 5000 mensen - gegeten zal hebben
zal blijken dat er nog twaalf manden over zijn.
Dat zijn niet zomaar getallen,
Dat zijn symbolen die ergens heen verwijzen
Getallen die alle met 'volheid' te maken hebben.
Zeven is voldoende - twaalf is het geheel. - 1000×5 - zeer velen.
Het is een bekend verhaal,
7 was voldoende voor 5000.....

Maar wat Jezus doet is meer dan een wonder.....het is een oproep!
Ik vraag mij af,
wat het zou betekenen voor ons land waar financieel moet worden bezuinigd.
Als eerst bijeen zou worden gebracht
wat er aan geld beschikbaar is onder alle Nederlanders,
en als er dan eerlijk gedeeld zou worden onder allen.....
Ik maak me sterk,
dat het een andere verdeling zou worden,
dan er nu aan de orde is.

En stel je eens voor:
'Als alle voedsel dat op onze aarde geproduceerd kan worden,
en in onze wereld al beschikbaar is,
maar dat in het bezit is van maar een klein deel van de wereldbevolking,
eerlijk gedeeld zou worden,
zou niemand op aarde honger hoeven te lijden',
is uitgerekend.

Het verhaal van vanmorgen is niet alleen een wonder,
dat toen gebeurde, maar nu niet meer mogelijk zou zijn,
Integendeel, het is een actuele oproep,

tot verantwoord delen.

Jezus geeft het voorbeeld.

En dan lijkt het wel alsof daar aan de oevers van het meer van Galilea
Avondmaal gevierd wordt.

Er wordt ingezameld en er wordt gedeeld,
in naam van Jezus, de Betrouwbare Nabije - de Liefdevolle Aanwezige,
en er is genoeg voor iedereen..... er is zelfs overvloed.....

Wonderen verwijzen in de bijbel naar hoe het kan in onze wereld
wanneer mensen met elkaar leven volgens Gods bedoelingen,
wanneer zij - net als Jezus -
met ontferming bewogen zijn over wie er slecht aan toe zijn.
Het is een verhaal dat ons de ogen opent
en aanspoort om in Jezus' voetsporen te gaan.

Probeer het maar:

eerst delen,

dan zul je daarna ervaren

dat je in werkelijkheid aan het vermenigvuldigen bent.

Amen.